

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12845

гр. София, 13.12.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Д СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Здравка И.

Членове: Цветомира П. Кордоловска
Дачева
Наталия П. Лаловска

като разгледа докладваното от Здравка И. Въззивно гражданско дело № 20211100508412 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 248 ГПК, вр. чл. 250 ГПК.

С решение № 2250 от 17.08.2022 г. на СГС, IV „Д“ с - в, по настоящото дело, е потвърдено изцяло решение № 20073607/22.03.2021 г. на 74 с - в, СГС, по гр. д. № 45989/2020 г.

Постъпила е молба от 09.09.2022 г. от страна на въззИ.емия - ишец З. О. В., чрез адв. Е. И., с искане въззивното решение от 17.08.2022 г. на СГС да бъде допълнено в частта с разноските, като въззивникът – ответник „А.П.“ ЕООД бъде осъден да заплати на въззИ.емата разноски за адвокатско възнаграждение за представителство и защита във въззивното производство в размер на 3 000 лв. Сочи, че съдът не се е произнесъл по тях, поради пропуск да констатира, че с отговора на въззивната жалба е направено искане за присъждане на разноски във въззивното производство. В молбата се сочи, че по делото са представени доказателства за реалното извършване на разноските.

Ответната страна по молбата „А.П.“ ЕООД депозира отговор, с който възразява по допустимостта на молбата, поради липса на представен от насрещната страна списък по чл. 80 ГПК.

По искането за изменение и допълване на решението в частта с разноските, съдът намира следното:

Процесуалният ред за разглеждане на молбата за допълване на съдебния акт с присъждане на разноските, които съдът е пропуснал да възложи, е този по чл. 248 ГПК. Това е специално правило, което е приложимо винаги, когато се засяга въпросът за дължимите разноски в производството, както когато се иска изменение на решението или определението в тази част, така и в случаите, когато съдът не се е произнесъл по искането за разноски.

Законодателят е определил срокове, в които страните могат да искат допълване или изменение на съдебния акт в частта за разноските в зависимост от конкретен критерий – обжалваемост на постановения съдебен акт. Когато съдебният акт е

обжалваем, срокът за подаване на молба по чл. 248 ГПК е срокът за обжалване, а ако съдебният акт е необжалваем, срокът за подаване на същата молба е едномесечен и тече от постановяване на необжалваемия съдебен акт.

В случая, съдът констатира, че поради пропуск е счел, че въззивната не е направила искане за присъждане на разноски в производството, поради което не се е произнесъл по отношение на размера им. Поради това, и съгласно постановките на Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, пропускът на съда да се произнесе по своевременно направеното от страната искане за разноски не се преклудира при липса на представен списък по чл. 80 ГПК, поради което и представянето на списък на разноските не е предпоставка за реализиране на допълване на решението в тази му част.

Поради изложеното и доколкото молба по чл. 248, ал. 1 ГПК е подадена в срока за обжалване на решението, който е едномесечен (арг. чл. 280, ал. 3, т. 3 ГПК, вр. чл. 283 ГПК), то и законоустановеният срок е спазен, поради което е процесуално допустима.

Съдът намира за неоснователно възражението, че молбата е недопустима, доколкото не е представен списък на разноските от ищцата. Тъй като съдът е пропуснал да се произнесе по искането в диспозитива, представянето на списък не е предпоставка за допустимост на молбата по чл. 248 ГПК.

По същество на молбата, съдът намира следното :

С въззивното решение, чието допълване се иска, е изцяло потвърдено решението на СРС, с което исковите по чл. 344, ал. 1 КТ, предявени от ищцата В., са уважени.

С оглед разпоредбата на чл. 81 ГПК във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася по искането за разноски. (определение № 423 от 02.12.2019 г. по гр. д. № 1446/2019 г., г. к., IV г. о. на ВКС). По арг. за противното, когато такова искане не е направено до приключване на производството пред съответната инстанция, то не може да бъде уважено по - късно, чрез провеждане на производство по реда на чл. 248 ГПК. Такъв извод следва и от задължителните за съдилищата постановки в т. 11 на ТР № 06.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС по тълк. дело № 6/2012 г., според която: „Претенция за разноски по чл. 80 ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция“. (в този смисъл - определение № 249 от 03.08.2019 г. по ч. т. д. № 2599/2019 г., т. к., I т. о. на ВКС)

В решението по делото въззивният съд изрично е посочил, че не присъжда разноски за производството в полза на ищцата - въззивна страна, тъй като в отговора на въззивната жалба, както и по-късно в производството, тя не е направила искане за присъждане на такси.

Ищцата не е изпратила представител в единственото проведено по делото съдебно заседание на 24.03.2022 г., а само е подала молба от 15.02.2022 г., в която е заявила, че оспорва жалбата. В молбата отново не се съдържа искане за присъждане на разноски в производството. Действително, към отговора по въззивната жалба е приложен договор за правна защита и съдействие от 10.06.2021 г., в който се съдържа разписка за извършеното плащане на адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лв., но искане за присъждане на разноски не е направено, а такова не може да се предполага от съда, по изложените съображения.

Като съобрази дадените по –горе разяснения съдът приема, че единствено представянето на договор за правна защита и съдействие не може да замести

волеизявлението на ищцата за присъждане на разноски по делото. До приключване на устните състезания пред въззивната инстанция ищцата - въззИ.ема страна не е направила искане за заплащане на разноски за адвокатско възнаграждение за тази инстанция.

Поради изложеното в съвкупност, въззивният състав намира молбата за допълване на решението за неоснователна. Последната следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на З. О. В., с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 250 ГПК, за допълване на решение № 2250 от 17.08.2022 г. на СГС, IV „Д“ с - в, по гр. д. № 8412/2021 г., на СГС, IV Д с - в, с присъждане на 3 000 лв. адвокатско възнаграждение за въззивното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____